

Стилске фигуре у народној поезији

*Жетву жела лепоша девојка
злајном руком и сребрним срјом.*

*Везак везла везиља злајном
жицом по јори.*

ЕПИТЕТ

Сликовито изражавање осећања, расположења, битних својстава бића, ствари и појава. У улози епитета најчешће су придеви, а могу бити и именице и прилози за начин.

*Злоба једе душу као рђа њожје.
Кад јовори канда јолуб јуче...*

КОМПАРАЦИЈА

Истицање сличности једног појма с неким другим код којег је заједничка особина јаче изражена. Компарација има три члана: оно што се пореди, поредбену реч (као, попут, слично, исто, налик) и оно са чиме се пореди.

*Уста су јој кушија шећера,
Обрвице с мора њјавице.*

*Волови му два јелена
Два јелена, два сокола...*

Ој, Сшојане, јабуко од злаша!

МЕТАФОРА

Скраћено поређење, тј. довођење у везу два појма на основу сличности. Метафора се заснива на пренесеном значењу.

*Вила њиздо шица ластавица
вила ја је за девети јодина,
а јушрос ја поче да развија;
долети јој сив-зелен соколе
од столице цара честиишоја,
ја јој не да њиздо да развија.*

АЛЕГОРИЈА

Проширена метафора, пренесена на целу песничку слику.

*.. њак да њишем њри јодине дана
не би моји исписала јага.*

ХИПЕРБОЛА

Преувеличавање бића, предмета појава, осећања или претерано наглашавање у њиховом изразу.

Мјесец кара звијезду Даницу:
„Ђе си била, звијездо Данице
Ђе си била, ђе си данџубила,
Данџубила шри бијела дана?“

ПЕРСОНИФИКАЦИЈА

Давање људских особина предметима, појавама, биљкама и животињама.

Или ирми ил' се земља шресе,
Или бије море о бреџове?
Ниши ирми, ниш' се земља шресе,
Ниши бије море о бреџове,
Већ шо језди Јабланова моџа.

СЛОВЕНСКА АНТИТЕЗА

Стилска фигура која се састоји из питања, негативног одговора и правога одговора. Обично се налази на почетку народних песама, а сврха јој је да побуди радозналост слушалаца/читалаца.

Млад делија, сџар иросјак.
Ја босилк сијем, мени џелен ниче.

КОНТРАСТ

Поређење по супротности; назива се још и антитеза.

За мужем је косу одрезала,
За девером лице изџрдила,
А за брашом очи извадила.

ГРАДАЦИЈА

Ређење песничких слика, мисли и осећања поступно, од слабијих ка јачим или обрнуто, од јачих ка слабијим.

Смиље моје, ала си ми лејо
За која си шако лејо расло?

АПОСТРОФА

Обраћање (у вокативу) неживим бићима као да су жива или одсутним бићима као да су присутна.

У шој дубини
Плавој
И без руба
Тражио сам, огавно,
Голуба.

СИМБОЛ

Апстрактни појмови или појаве замењују се конкретним.